Пише: Милош Мишић
уторак, 20 септембар 2016 11:42

Руски председник Владимир Путин недавно је изјавио да је ,,управљати Русијом данас је теже него у време Ивана Грозног, Николаја ИИ, или за време Совјетског Савеза'', због тога што се, поред непрестаних критика и притисака са Запада, ,,у земљи одвијају и процеси унутрашње демократије''. Ова изјава, заједно са неким Путиновим изјавама ранијих година, попут оне о распаду СССР-а као ,,највећој геополитичкој катастрофи 20. века'', отвара далеко шира питања, али нарочито питање спољнополитичког положаја Русије, нарочито у светлу сиријске, и још више, украјинске кризе, као и њене спољне политике.

Посматрано искључиво у контексту спољне политике, може ли се рећи да је Путин наследник Стаљина, али и њихових претходника, руских царева, почев од Ивана Грозног?

Стаљин, ,,невероватно стрпљив и у сваком тренутку спреман да се упусти у детаљно проучавање односа снага'', ,,Ришеље свог времена'' и ,,врхунски мајстор реалполитике'', како га у својој књизи ,,Дипломатија'' назива доајен америчке спољне политике Хенри Кисинџер, је средином 20-их година изузетно добро схватио положај Совјетског Савеза, окруженог непријатељски настројеним државама. Што је још важније, као и руски цареви, схватио је да спољна политика једне велике државе не зависи ни од високопарних и узвишених идеала, нити од апстрактних вредности или идеологије, већ од њене географије, њене снаге и моћи, односа снага у свету и, на првом месту, *интерес а безбе дности*. Свестан да је тадашњи поредак у Европи и свету створен на штету његове државе, био је решио да изврши његову ревизију.

RUSSIA
ABKHAZIA
Sukhum
SOUTH OSSETIA
Tskhinvali
BLACK SEA
GEORGIA
Tbilisi
AZER.
TURKEY
ARMENIA

Пише: Милош Мишић
уторак, 20 септембар 2016 11:42